

Μακαριότατε

Κύριοι πρόεδροι

Κυρίες και κύριοι

Αγαπητοί φίλοι

Ως Πρόεδρος του « Πολιτιστικού Ιδρύματος Παναγιώτη Χρήστου Χατζηγάκη» σας καλωσορίζω στην πρώτη πανηγυρική συνεδρία του ιδρύματος μας και σας ευχαριστώ για την τιμή που μας κάνετε με την παρουσία σας.

Επιτρέψτε μου να καλωσορίσω και να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τρεις φίλους που ήρθαν από μακριά για να είναι απόψε κοντά μας, τους καθηγητές Andre Sultan, Nereo Bresolin και Francois Furis.

Το «Πολιτιστικό Ίδρυμα Παναγιώτη Χρήστου Χατζηγάκη» είναι ένα κοινωφελές ίδρυμα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που έχει τις ρίζες του σε μια συνάντηση του Μαρτίου 2008.

Τότε με κάλεσε σπίτι του ο Παναγιώτης Χατζηγάκης, που ακόμη ανέρρωνε από μια επιτυχή εγχείρηση καταρράκτη. Μου εξέφρασε την επιθυμία του να κάνουμε ένα ίδρυμα προσφοράς στη κοινωνία και την πατρίδα. «Είμαστε μια πολιτική οικογένεια -μου είπε- με παράδοση πολλών δεκαετιών στη δημόσια ζωή. Με το ίδρυμα μπορούμε να προσφέρουμε και από ένα άλλο μετερίζι. Εγώ βάζω όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία μου, βάλτε και εσείς και προχωράμε».

Έτσι κι έγινε. Από κει και πέρα βέβαια ξεκίνησε ο δικός μου... Γολγοθάς. Γιατί μόνο απλή υπόθεση δεν είναι η σύσταση ενός ιδρύματος στον τόπο μας. Τα καταφέραμε τελικά χάρη και στη βοήθεια των υπαλλήλων του Κληροδοτημάτων - είναι το αρμόδιο τμήμα του υπουργείου οικονομικών. Χωρίς τις λύσεις που μας έδωσαν δεν θα βρισκόμασταν σήμερα εδώ. Εξίσου πολύτιμη ήταν η συμβολή της δικηγόρου Νικολέτας Μαγγέλη του δικηγορικού γραφείου Παναγιώτη Μπερνίτσα που υποστηρίζει το ίδρυμα, καθώς και του δικηγόρου Νικολάου Γουγουλάκη. Το όραμα του Παναγιώτη Χατζηγάκη- ενός ανθρώπου που όσοι τον γνώρισαν τον θυμούνται για την πνευματική του συγκρότηση, το ανθρωπιστικό ήθος του, τη νηφαλιότητα και γλυκύτητα που τον διέκρινε, τη δοτικότητα του. Ο Παναγιώτης Χατζηγάκης έζησε σχεδόν ένα

αιώνα. Έφυγε από τη ζωή το Μάρτιο του 2011 σε ηλικία 97 ετών χωρίς να δει το όραμά του να πραγματοποιείται.

Ποιοι αναλάβαμε να υλοποιήσουμε την ιδέα: όπως βλέπετε είναι όλοι νέοι, με τίτλους αλλά και έμπειροι. αυτή είναι η ομάδα με την οποία θα προχωρήσουμε για να μπορέσουμε να επιτύχουμε τους στόχους μας και τους σκοπούς μας. και είμαστε αποφασισμένοι να τους πετύχουμε.

Οι σκοποί του ιδρύματος ορίζονται σαφώς από το καταστατικό μας και κατατάσσονται σε 2 κατηγορίες: πολιτιστικοί και κοινωνοφελείς. Η κρίση που διέρχεται η χώρα, μας οδήγησε στην επιλογή να επικεντρωθούμε στην κοινωνική προσφορά, καθώς οι καταστάσεις είναι δύσκολες και οι ανάγκες μεγάλες. Θέλουμε να προσφέρουμε όσο και όπου μπορούμε, με τις δυνάμεις και τα μέσα που διαθέτουμε, σε αυτούς που χρειάζονται ένα χέρι βοήθειας και αλληλεγγύης.

Για το 2012-2013 προγραμματίζουμε:

- δυο υποτροφίες σε αριστούχους φοιτητές χωρίς οικονομικά μέσα
- βράβευση ενός διεθνώς αναγνωρισμένου Έλληνα.
- βοήθεια σε άπορες πολύτεκνες οικογένειες
- συνεργασία με την Αρχιεπισκοπή Αθηνών και συμβολή στο φιλανθρωπικό έργο της.

Ξεκινάμε με αυτό το πλαίσιο, που στηρίζεται στα δικά μας μέσα, προσβλέπουμε όμως και στη βοήθεια φίλων, επώνυμων και ανώνυμων, που έχουν τους ίδιους στόχους με μας και την ίδια διάθεση προσφοράς. Ήδη η σημερινή εκδήλωση οργανώθηκε χάρη στη συμβολή καλών φίλων, και ιδιαίτερα του Εδουάρδου και της Ειρήνης Καρρέρ, που επιμελήθηκαν αυτή την εκδήλωση και είναι οι πρώτοι χορηγοί του ιδρύματος.

Θα κλείσω με δυο μαρτυρίες που για μένα οριοθετούν το πνεύμα, τη φιλοσοφία που διέπει το ίδρυμα μας. μια πολιτική, και μια κοινωνική.

Ο αείμνηστος Ευάγγελος Αβέρωφ ήταν συγγενής μας, η μητέρα του ήταν κόρη Χατζηγάκη. αντιμετωπίσαμε αρκετά οφθαλμολογικά προβλήματα και με την ευκαιρία των επισκέψεών του κάναμε μακρές συζητήσεις. Μεταξύ άλλων μου έλεγε χαρακτηριστικά ότι οι παλαιοί πολιτικοί έμπαιναν πλούσιοι στην πολιτική και έβγαιναν φτωχοί, ενώ στους νέους πολιτικούς υπάρχει μια τάση να μπαίνουν στην πολιτική για να γίνουν πλούσιοι. τον ανησυχούσε αυτό και μου έλεγε ότι χωρίς ακέραιο πολιτικό προσωπικό η χώρα θα έχει υπονομευμένο μέλλον. Η άλλη μαρτυρία είναι από τον αείμνηστο πατέρα μου Μιχάλη Χατζηγάκη. Αν και ο ίδιος δε διεκδίκησε ποτέ δημόσια αξιώματα, βοηθούσε συστηματικά πρόσωπα που δραστηριοποιούνταν στο δημόσιο βίο, όπως και ανθρώπους που προσέφευγαν σ' αυτόν. Του παραπονιόμουν καμιά φορά για την αγάριστη συμπεριφορά ατόμων που είχαν βοηθηθεί από την οικογένεια μας .η στερεότυπη απάντησή του ήταν: «το καλό που κάνει κάνεις στους άλλους, το κάνει στον εαυτό του...» . Εσείς να κάνετε το καλό και έχει ο Θεός.

Πράγματι κυρίες και κύριοι, στο ίδρυμα αυτό φιλοδοξούμε να κάνουμε όσο μπορούμε το καλό, να υπηρετήσουμε το συλλογικό συμφέρον ως ενεργοί πολίτες και σε μια εποχή που σ' ολόκληρη την Ευρώπη αρχίζουν να σηκώνονται φωνές που διαδηλώνουν ότι «είμαστε όλοι Έλληνες». Είναι πράγματι καιρός να σταθούμε και εμείς μέσα στην κρίση σαν υπερήφανοι Έλληνες.

Σας ευχαριστώ και πάλι για την παρουσία, τη στήριξη, τη βοήθειά σας.